

Máté Viola Réka, 7 éves

A Szél, a Nap és a Hold

Volt egy lány. A haja aranybarna volt, a szeme sugárzó égszínkék, ruhája hiába volt szakadtas, az arca úgy tündökölt, hogy még rongyos ruhában is szép volt. Ennek a lánynak volt egy anyja. Egyszer elé megy a lány, s így szól: édesanyám, elmegyek szerencsét próbálni, égi csillagzatomban jó sorsra találni. Az anyja összecsomagolt neki három hamuba sült pogácsát és elbúcsúztak egymástól. A lány elindult. Ment, ment, mendegélt, míg egy hatalmas fa alá nem ért. De olyan magas volt az a fa, hogy az ágai az eget verték. Ott aztán úgy döntött, hogy leheveredik egy kicsit pihenni.

Ahogy jobban megnézte, megpillantott a tetején egy kicsinyke házikót. Mivel már esteledett, úgy döntött, hogy felmegy szállást kérni. Ahogy mászott, mászott, egyre több tündér hívogatta: gyere, gyere, de a lány csak mászott. Fel akart érni a fa tetejére, mert bizony fáradt volt már. Amikor odaért, kopogtatott. Egy vénséges vén öregasszony nyitott ajtót, hogy a füle a bokáját verte. A lány köszönt illendőképpen. Jó estét öreganyám! Szerencséd, hogy öreganyádnak szólítottál: mi járatban vagy? Szeretnék szállást kérni, felelt a lány. Gyere be, de aztán siess, mert nyolckor jön haza az én fiam, a Szél. Jól burkolózz be a takaródba, mert olyan hideget fog bocsátani rád, hogy megfagysz. A lány megfogadta a tanácsot és jól beburkolózott egy meleg takaróba. Jött is haza a Szél. Szürke haja lobogott. Olyan istentelen hideget bocsájtott a leányra, hogy az még takaróban is majd megfagyott. Amikor a Szél elaludt, az anyóka így szólt: jól van lányom, éjfélkor jön haza a másik fiam, a Nap. Jól bújj el, mert megperzsel a sugaraival. Jött is haza a Nap, szőke sugaras haja csak úgy libbent. A lány hiába bújt el, így is majd megsült. Amikor a Nap is elaludt, az anyóka megszólalt: harmadik fiam, a Hold nemsokára hazaér, de ő nem bocsát rád semmit. Hamarosan jött is haza a Hold, ezüstös haja csak úgy omladozott a vállára, kék szeme csillogott az éjszakában.

Olyan szépséges volt, olyan gyönyörű, hogy a lány abban a percben belészeretett és a fúnak is erősen megtetszett a lány. Másnap, amikor a Szél és a Nap elindult dolgozni és még visszatekintettek a házra, látták, hogy ott sétál egy szépségesen szép lány, az öccsükkel. A Szélnek és a Napnak is erősen megtetszett a lány. Nagyon megdühödtek és civakodni kezdtek egymással, hogy kié legyen a lány. Végül a Szél így szólt: a lány azé legyen, aki megszerzi magának. Én fogom megszerezni, gondolta a Nap. Amikor a Hold megtudta, hogy mit terveznek a bátyjai, így szólt a kedveséhez: ma éjjel el kell mennünk, mert el akarnak szakítani minket egymástól. Elbúcsúztak az anyókatól és elindultak az éjszakába. Mentek, mentek, míg egy sűrű erdőbe nem értek. Ott aztán így szólt a fiú: ha hajnalig nem találunk szállást, le kell mondanunk egymásról, mert a bátyáim el akarnak szakítani minket. Hirtelen világosságot láttak. Biztos tűz, menjünk oda, mondta a lány. Amikor odaértek, egy kis kunyhó állt ott. Bekopogtak. Egy öregapó lépett ki. A fiú megszólalt: adjon isten öregapám! Szállást szeretnénk kérni. Gyertek csak, szólt az öregapó vendéglátóan. Bementek. Amúgy mi járatban vagytok errefelé, ahol a madár se jár? Elmesélték töviről hegyire, hogy s mint jutottak ide. Nem tudna segíteni, hogy merre menjünk tovább? - kérdezte a lány. Nem tudok. De tessék, itt van három gyűrű. Ha bajba kerülnék, csak hajtsátok jó messzire és mondjátok: Kerekdomb erdejének varázslója, segíts rajtunk! Megköszönték a tanácsot és másnap éjjel útnak is indultak. egyszer csak egy hatalmas folyó állta útjukat. Amíg törték a fejüket, hogy hogy jussanak át, a fiú rá ült egy mohás sziklára. A szikla hirtelen megmozdult, egy hatalmas troll egyenesedett fel. Üldözni

kezdte őket. De mivel a folyó elállta az útjukat, nem tudtak elmenekülni. A lány előhúzta a gyűrűt a folyóba dobta és elmondta a varázsigét. És láss csodát, valamilyen fuvallat átrepítette őket a folyón. A folyó túloldalán egy kis falut találtak, ott aztán szállást kértek. Épp egy gazdag kereskedő házába kopogtattak be. Éppen szolgálkat keresünk, álljatok be hozzánk hét évre szolgálni, s ne féljete, megkapjátok a fizetségeteket - mondta a kereskedő. Amikor letelt a szolgálat, a kereskedő gazdagon megjutalmazta őket. A pénzből vettek egy házat Eközben a Szél és a Nap megtudta, hogy hova költözött a lány és a Hold. Külön-külön útnak indultak. Először a Nap ért oda. Olyan meleget kezdett sugározni, hogy kiégtek a fák, a bokrok és a szántóföldek is. Amikor a Hold észrevette, megkérte a bátyját, hogy hagyja abba. A Nap azt mondta: abbahagyom, ha enyém lesz a lány. A fiú elmondta a kedvesének, hogy mit mondott a Nap. Nincs más reményünk, mint a gyűrű - mondta a lány, és elhajította a második gyűrűt is. Abban a pillanatban a Nap elfelejtette, hogy szerelmes volt és elment. Jött a Szél s olyan hidegen fűjt, hogy aki csak a kisujját dugta ki a házból, az is megfagyott. A Hold őt is megkérte, hogy hagyja abba, de a Szél így felelt: abbahagyom, ha enyém lesz a lány. Megint elővették a gyűrűt és elhajították. A Szél elfelejtette, hogy szerelmes volt és tovább állt. A Hold és a lány összeházasodtak. Hetedhét országra szóló lakodalmat csaptak. Az apókat és az anyókat is meghívták és a Hold testvéreit is, akik már rég elfelejtették, hogy valaha szerelmesek voltak.

Volt nagy dínom-dánom, még a sánta macska is jóllakott. Én is ott voltam, három csirkecombot is megettem. Aki nem hiszi, járjon utána.